

nebe, Indtægter ved uforudsete Omstændigheder udebleve, eller naar der blev Tale om Udgifter, der aldeles ikke vare forudsatte ved Finanslovens Behandling.

Folkethingets Udvalg fremdrog ifjor i Genhold til Statsrevisionens Bemærkninger til Statsregnskabet for 1867—68, at der blandt Statsaktiverne opførtes som „aldeles usikre Fordringer“ over 1 Million Rigsdaler, hvis Tilstedeværelse iblandt Aktiverne gjorde disse „for en Del illusoriske“. I Statsrevisionens Beretning for Regnskabet 1868—69 vil man i det Væsentlige finde de samme Beløb omhandlede. For enkelte Beløbs Vedkommende er der meddelt Oplysninger, hvorefter disse maa stryges. Udvalget skal iaar blot gjentagende henlede Opmærksomheden paa dette Punkt, idet man maa billige, at Fordringerne blive staaende, indtil det for hvert enkelt Tilfælde godtgøres, at al Udfigt til Inddrivelse maa betragtes som opgiven. Det vilde maasse ikke være unyttigt, om Statsrevisionen efterhaanden specificerede disse uefterrettelige Skyldnere til Statskassen, naar Gjælden henstod i en vis længere Arrække.

Til de almindeligere Spørgsmaal, der iaar foreligge i Anledning af Statsrevisionens Beretning for Regnskabet 1868—69, hører ogsaa det, der er fremdraget under „Pensionsvæsenet“, og hvortil Landsthingets Udvalg har knyttet nogle Bemærkninger. Spørgsmaalet dreier sig om, hvorvidt det for Statstjenesten i det Hele er tilraadeligt, at Statsrevisionen, naar den begjærer Oplysninger om Tilgangen paa Pensionskontoen og da faar tilsendt fra Finansministeriet de Skrivelser, som ere vevlede med vedkommende Ministerier om Afstedigelses Rødvendighed, offentliggjør disse Skrivelser gennem sin Beretning. Nærværende Udvalg maa paaføjnne, at Statsrevisionen noie undersøger enhver Tilgang paa denne Konto, men idet man med Landsthingets Udvalg maa ønske, at her foreligger et Omraade, hvor den udøvende Magt maa kunne bevæge sig med større Frihed end i andre, skal man henstille, hvorvidt

det maasse vilde være rettest, om der i lignende Tilfælde i Fremtiden vedlægges Statsrevisionens trykte Beretning skrevne Bilag, der kun kunde benyttes diskretionært efter Rigsdagsformændenes Bestemmelse. I nærværende Tilfælde mene nogle af Udvalgets Medlemmer, at den offentlige Bevægelse, som en af de paagjældende Afstedigelser i sin Tid fremkaldte, kunde begrunde en Afvigelse fra det Sædvanlige. Hele Udvalget er imidlertid enigt i, at det vel forjente at fremdrages, hvorledes Krigsbestyrelsen, kort efterat den ene af Vedkommende var forfremmet til Bataljonschef, fandt sig foranlediget til at andrage paa hans Afstedigelse; thi heri synes at ligge Grændselen af en Feiltagelse med Hensyn til dennes saa kort i Forveien fete Forfremmelse, og en saadan Fremgangsmaade maa saameget mere paaagtes fra den bevilgende Magts Side, som den paabyrder Statskassen en saa meget ketydeligere Betlønning.

Med Hensyn til Pensionskontoen i det Hele, der i Statsregnskabet androg over 2 Millioner Rd. og over 60,000 Rd. mere end bevilget paa Finansloven for 1868—69, henstiller Udvalgets Flertal til Statsrevisionen, hvorvidt det uden allfor stort Besvær maatte være gjærligt ud af de Specialregnskaber, der tilstilles den af Finansministeren, at foretage en saadan Postering, at det deraf kunde fremgaa, hvilken Del af den hele Pensionsbyrde der paahviler hver enkelt af de paa Finansloven opførte Instituter eller Bestyrelsesgrene. Ligesom der nemlig i Finansudvalgets Betænkning over Finansloven for det kommende Aar er af flere Udvalgsmedlemmer fremsat Ønsket om adskillige væsentlige Forandringer ved Finanslovens fremtidige Afattelse, navnlig med Hensyn til Udskillelsen mellem et almindeligt og et særligt Budget og Optagelsen af et særligt „Fornuesregnskab“ (jfr. Betænkningen over Indtægtsfiden S. 3), saaledes hører det utvivlsomt med til at bringe Klarhed over de virkelige Udgifter til hver enkelt Bestyrelsesgren, naar der ved Siden af Rønningskontoen kunde, inden